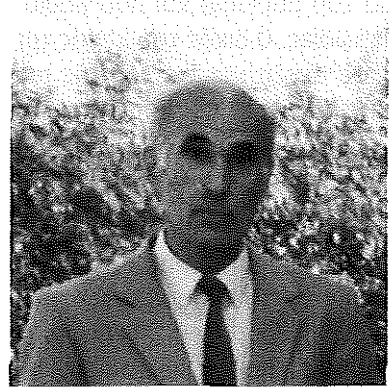

Κώστας Ζαμπακίδης

15.6.1928-14.8.2006

Ο Κώστας Ζαμπακίδης γεννήθηκε στην Κυθραία στις 15.6.1928. Ήταν το μεγαλύτερο παιδί της οικογένειας και είχε τρία αδέρφια, την Παναγιώτα, τον Αντρέα και το Χρήστο. Γονείς του η Μαρίτσα Ορφανίδου (Τσουλιιά) και ο Χρήστος Ζαμπακίδης. Από τα 10 του χρόνια έγινε ο προστάτης της οικογένειας αφού έχασε τον πατέρα του, έτσι βοηθούσε την μητέρα του Μαρίτσα, «τη σιηράτη» στα χωράφια και παράλληλα φοιτούσε στο Παγκύπριο Γυμνάσιο. Στη συνέχεια σπούδασε στο Διδασκαλικό Κολλήγιο Μόρφου.

Νυμφεύτηκε τη Στέλλα Νικοηαΐδη από την Κυθρέα με την οποία απέκτησαν δύο παιδιά, το Χρήστο, ο οποίος είναι γιατρός και εργάζεται στην Αθήνα και την Ειρήνη, η οποία εργαζόταν στο Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού. Στα 28 του χρόνια ο χάρος κτύπησε ξανά παίρνοντας τον αδελφό του Χρήστο, ενώ στα 58 του χρόνια έχασε την πολυαγαπημένη του γυναίκα, γεγονός που τον ήλπιωσε αφάνταστα.

Το διδασκαλικό του έργο υπήρξε πολύχρονο και μεγάλο. Εργάστηκε ως δάσκαλος και στη συνέχεια ως Διευθυντής Β' και Α' σε πολλή σχολεία της Κύπρου, όπου πάντα άφηνε την σφραγίδα ενός άριστου εκπαιδευτικού (Καλλιθέπεια, Ριζοκάρπασο, Χαρδακιώτισσα, Κυθραία, Λεονάρισσο, Εθέναιο-Λευκωσία, Εργάτες, Νέο Χωρίο Κυθρέας, Φαρμακά, Ψευδά και Λατσιά).

Η προσφυγιά τον βρήκε να διαμένει «προσωρινά», όπως συχνά έλεγε, στα Λατσιά από το 1977 που γι αυτόν έγιναν η δεύτερη γενέτειρά του, που αγάπησε, νοιάστηκε, πόνησε και ανέπτυξε έντονη κοινωφελή δράση. Προσέφερε εθελοντικά τις υπηρεσίες του σε πολλούς οργανισμούς από διάφορες θέσεις, όπως στην Αντικαπινοτική Επιτροπή, στο Σωματείο Ελεύθερη Κυθρέα, στον ΠΑΟΚ Κυθρέας, στη Σχολή Τυφλών, στο Γηροκομείο Λατσιών, στην Παιδική Λέσχη Λατσιών και στην Τοπική Επιτροπή Αιμοδοσίας, της οποίας υπήρξε ιδρυτής και πρόεδρος για 20 χρόνια.

Ο Κώστας Ζαμπακίδης ο εργατικός, ο χαμηλών τόνων χαρακτήρας μα πάνω απ'όλα ο φιλήνθρωπος και αγωνιστής, νικήθηκε από το θάνατο αναπάντεχα, απροειδοποίητα, στις 14 του Αυγούστου 2006. Η εξόδιος ακολουθία έγινε στις 16.8.2006 από τον

Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στη Λευκωσία.

Ο κος Γεώργιος Κοκής εκ μέρους της Σχολικής Εφορείας Κυθρέας εκφώνησε τον πιο κάτω επικήδειο:

Δεν κτύπησε προχθές της Αγίας Μαρίας η καμπάνα μια και για 32 χρόνια παραμένει βουβή από τότε που κυνηγημένα πουλιά αφήσαμε σπίτια, βιός και πατρική κληρονομιά, ιερά και όσια στη διάθεση ανατολήτη κατακτητή, για ν' αναγγείλει σ' όλο το χωριό του δικό σου χαμό, αγαππητέ φίλε Κώστα, κι έτσι να μάθουμε όλοι, συγγενείς, φίλοι, γνωστοί μα και εκτιμητές του δικού σου ιερού διδασκαλικού έργου, την εκδημία σου προς Κύριο, που επέλεξε να σε πάρει κοντά Του τις άγιες τούτες του δεκαπενταύγουστου μέρες, που τόσες πίκρες μας έχουν γιομίσει τα τελευταία χρόνια, παρά μόνο το μάθαμε από στόμα σε στόμα μέσω τηλεφωνικής επικοινωνίας, μια και τα έντυπα μέσα επικοινωνίας τις μέρες τούτες αργούν.

Τη βαριά τούτη ώρα του αποχωρισμού ευλαβικά σκύβω μπρος στο σεπτό σου σκηνωμα για να το ράνω με τις ψυχής μας τ' αμάραντα ρουλούδια, απεικονισμένα σε στρωτό λόγο, όχι για να παρουσιάσω μπροστά σ' όλους τη δική σου ζωή, μα για να εκθειάσω τον άνθρωπο το σωστό, όπως ακριβώς ήσουν και όπως καλή σε γνώρισα, και περήφανα δήλωνα πως ήσουν δικός μου φίλος αγαπητός, όπως και εγώ ήμουνα για σένα το δάσκαλο, που γενιές πάμπολλες ελληνοπούλων έμαθες όχι μόνο απλά, σκέτα γράμματα απλά τα δίδαξες με το δικό σου φέρσιμο και παράδειγμα, νάναι σωστοί άνθρωποι, φιλόθρησκοι και φιλοπάτριδες, φιλόάνθρωποι, γιομάτοι με αγνά, ευγενικά αισθήματα, το ζηλευτό πιστό σύζυγο, το στοργικό πατέρα, το φιλόστοργο γιο.

Απορώ πώς όλα τούτα μέσα σου χωρούσαν, απλά και με ποιο τρόπο, αφού τόσο σε γέμιζαν, τα άφηνες να σκορπούν γύρω σου και να τα μοιράζεσαι μ' όλους όσοι σε γνώριζαν και να τους κάνουν να χαίρονται τη συντροφιά σου και να παραδειγματίζονται απ' αυτή. Για τούτο αφήνεις πίσω σου, νάσαι βέβαιος γι αυτό, αγαθή μνήμη και γλυκειά ανάμνηση σ' όλους μας. Το δικό σου τωρινό ταξίδι κι εμείς μια μέρα θα το κάνουμε.

Ευχόμαστε και ελπίζουμε ν' αφήσουμε πίσω μας μια εικόνα ζωντανή, όπως ακριβώς είναι τώρα η δική σου, αγαππητέ Κώστα, και να μνημονεύουνε, όσοι πίσω μας μείνουν το δικό μας όνομα, έτσι ακριβώς όπως κάνουμε μεις το δικό σου. Να διαβούμε το κατώφλι της ζωής, έτσι ακριβώς όπως και εσύ το πέρασες. Ειρηνικά, ανεπαίσχυντα και να είμαστε σε θέση να δώσουμε καλήν απολογία, που ειλικρινά πιστεύω πως είσαι σε θέση να δώσεις, γιατί την ετοιμάζεις με υπομονή και αρετή, με πίστη και ευλάβεια, σ' όλη σου τη ζωή. Δεν σε ικανοποιούσε ένα στιγμιαίο αποτέλεσμα εργατικότητας. Ήθελες νάναι τούτο αποτέλεσμα συνειδητής, έντιμης και άοκνης ενέρ-

γείας, που τη συντηρούσες καθ όλο το διάστημα της επίγειας ζωής σου. Καρπός των προσπαθειών σου και όλην εν γένει των ενεργειών σου ασφαλιώς θα είναι μια θέση επάξια κοντά στον Πανάγαθο Κύριο, σε χώρα ζώντων.

Τούτο σίγουρα απαλύνει τον αβάσταγο πόνο των προσφιλών σου παιδιών, του Χρίστου και της Ειρηνούθιας, όπως και των εγγονών σου Ζήνωνα, Μαρίας και Στέλλιας, γιατί δε θα σε έχουν πια κοντά τους, μαζί τους, δίπλα τους. Με τη σκέψη όμως πως από εκεί, που τώρα πηγαίνεις θα τους παραστέκεσαι και θα ευλογείς κάθε τους καλή πράξη, ο πόνος γαληνεύει, μετριάζεται, απαλύνεται.

Καλό σου ταξίδι, αγαπητέ φίλε Κώστα. Εκεί που πηγαίνεις μη μας ξεχνάς. Παρακάλα τον Πανάγαθο Πατέρα να γυρίσουμε στην αγαπημένη μας Κυθρέα και να σε πάρουμε μαζί μας για ν' αναπαυθείς στην αγαπημένη της γη.

Ειλαφρό ας είναι το φιλόξενο της Λευκωσίας χώμα που σε λίγο θα σε σκεπάσει!

Από μέρους της Σχοηικής Εφορείας Κυθρέας ως πρόεδρος, καταθέτω στεφάνι αγάπης και εκτίμησης.

Το ίδιο θα κάνει, εκ μέρους του Συνδέσμου συνταξιούχων δασκάλων, ο πρόεδρος κος Γεώργιος Λουκά, καταθέτοντας σε λίγο το στεφάνι αγάπης και εκτίμησης όλην των συνταξιούχων δασκάλων.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«Ελεύθερη Κυθρέα»

Ο Αντρέας και η Κωνσταντία Παύλου από την Νέα Υόρκη εισέφεραν το ποσό των 100 δολληρίων Αμερικής στην μνήμη του θείου τους μ. Χριστόδουλου Πέτσα.

Ο Δρ. Χρίστος Γεωργιάδης εισέφερε το ποσό των £100 στη μνήμη του αείμνηστου Προέδρου του Σωματείου Χριστόδουλου Πέτσα (£50) και των αγαπημένων του γονέων Χαράλαμπος και Μαρίτσα Γεωργιάδη (£50).

Η κα Στέλλα Ν. Φιλιππίδη εισέφερε το ποσό των £50 στη μνήμη του ητραπευτού γιού της Ανδρέα Ν. Φιλιππίδη.

Το Σωματείο τους ευχαριστεί θερμά.